

عنوان مقاله:

شاخص های دینی پیشرفت و عدم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران بعد از انقلاب

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مطالعات دینی، علوم انسانی و اخلاق زیستی در جهان اسلام (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

فهیمة فقیهی - طلبه سطح سه، موسسه آموزش عالی حوزوی امام حسین علیه السلام

مهديه السادات مير اسماعیلی - طلبه سطح سه، موسسه آموزش عالی حوزوی امام حسین علیه السلام

مریم اردویی - دانش آموخته سطح دو حوزه

خلاصه مقاله:

پیشرفت ریشه در کمال طلبی انسان دارد که هدف نهایی هر کشوری رسیدن به آن است. غرب تنها به پیشرفت در بعد مادی توجه دارد در حالی که تعریف اسلام از پیشرفت، جامع بعد مادی و معنوی است. بعد از پیروزی انقلاب تلاش مردم و مسئولان به پیاده سازی شاخص های پیشرفت بر مبنای اسلام متمرکز شد. هدف این پژوهش به روش توصیفی - تحلیلی به تعیین شاخص های دینی پیشرفت و عدم پیشرفت بعد از انقلاب در سه حوزه اقتصادی، سیاسی اجتماعی و علمی فرهنگی بود. با بررسی کتب و مقالات مرتبط مهمترین شاخص های دینی پیشرفت، کاهش فقر و فاصله طبقاتی و رفاه نسبی، افزایش مشارکت سیاسی، دستیابی به استقلال و آزادی، رشد علم و فناوری و رشد فرهنگ دینی شناخته شد. شاخص های دینی عدم پیشرفت نیز شامل سرمایه سالاری، سیستم بانک داری ناسالم، فساد مالی، گرانی و تورم، اجرای محدود شایسته سالاری، رشد پایین عدالت اجتماعی، سلطه مبنای غربی بر علوم انسانی، گسترش استحاله فرهنگی و رشد مصرفگرایی و تجمل گرایی بود. بدون شک برای رسیدن به پیشرفت کامل در تمامی عرصه ها باید تلاش بیشتری از سوی مردم و مسئولان صورت گیرد

کلمات کلیدی:

انقلاب اسلامی، شاخص، پیشرفت، غرب، ایران، دین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1712913>

